

Resolució 721/2021, de 30 de juliol**Número d'expedient de la Reclamació:** 559/2021**Administració reclamada:** Ajuntament de Forallac**Informació reclamada:** Llista de sol·licituds de llicències.**Sentit de la resolució:** Desestimació

Resum: La GAIP ve interpretant que els eventuais efectes de la concurrència d'una causa d'inadmissibilitat no es poden oposar als de l'estimació presumpta de la sol·licitud concernida, que té lloc al mes de la seva presentació, segons els articles 33 i 35 LTAIPBG, de manera que si dins del mes de què disposa l'Administració per resoldre la sol·licitud no ha notificat a la persona sol·licitant la seva inadmissió, prevalen els efectes del silenci administratiu positiu. Nogensmenys, també s'ha de tenir en compte que l'Ajuntament invoca la producció de silenci administratiu negatiu. L'article 35.2 LTAIPBG preveu que, malgrat la regla general del silenci administratiu negatiu davant de la resolució en termini de les sol·licituds d'accés a la informació pública, "no es pot adquirir per silenci administratiu el dret d'accés si concorre algun dels límits establerts per aquesta o altres lleis per a tenir accés a la informació pública". En aquest cas concorre a la informació sol·licitada el límit de la protecció de les dades personals, que hauria de ser degudament avaluat i ponderat abans de determinar si ha de prevaler el límit o el dret d'accés i, en última instància, si la persona reclamant té dret a tota la informació sol·licitada. Degut a la concurrència d'aquest límit, els efectes de la manca de resolució administrativa en termini no són els ordinaris de l'estimació presumpta de la sol·licitud, sinó els de la seva desestimació presumpta. En conseqüència, la concurrència de límits legals al dret d'accés a la informació pública, vist allò establert per l'article 35.2 LTAIPBG, possibilita que l'Administració pugui resoldre vàlidament de forma extemporània, sense vinculació al sentit positiu del silenci. Per tant, no hi ha en aquest cas una estimació presumpta que hagi de prevaler damunt de la concurrència de la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.b LTAIPBG (necessitat d'una tasca complexa d'elaboració).

Paraules clau: Ajuntaments. Llicències. Reclamació contra silenci. Silenci administratiu. Causes d'inadmissibilitat. Tasca complexa. Límits al dret d'accés. Dades personals.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 17 de juny de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 559/2021, presentada contra l'Ajuntament de Forallac, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 2 de maig de 2021 la persona reclamant demana a l'Ajuntament de Forallac la "llista de totes les sol·licituds de llicències d'obres majors i llicències ambientals sol·licitades a l'Ajuntament de Forallac des de fa 5 anys fins a l'actualitat, amb independència del tipus d'actuació (enderroc, construcció, nova planta, nous habitatges, etc.) o del tipus d'activitat, i de l'estat de tramitació (en tràmit o arxivat). La llista hauria de contenir les següents metadades: Núm. expedient, Carrer i núm. de carrer de l'obra o d'on s'hagi de realitzar l'activitat, Data de sol·licitud de la llicència, Tipus actuació o activitat, Titular, Estat de tramitació, Tipus de resolució (atorgada, denegada, caducada, suspesa, etc.). Data de resolució. Les dades o metadades s'haurien de presentar en format electrònic i com a dades reutilitzables (exemple full de càlcul)".
3. La Reclamació presentada el 17 de maig de 2021 indica que l'Ajuntament no ha contestat la sol·licitud i que considera que la informació demanada hauria de ser objecte d'informació pública.
4. El 22 de juny de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Forallac i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 22 de juny de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 29 de juny de 2021 l'Ajuntament inadmet la Reclamació en base a un informe que argumenta detalladament la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració de la informació demanada i el caràcter abusiu de la sol·licitud, pel col·lapse que la seva tramitació podria provocar als serveis municipals. També considera que s'hauria produït silenci negatiu a resultes de la manca de resolució expressa en termini. L'informe municipal justifica en els següents termes la concurrència de bona part dels indicis que la GAIP ve requerint per acreditar la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració: "En el present cas, podem considerar que es donen múltiples dels indicis que es poden justificar que es tracta d'una tasca complexa d'elaboració, d'acord amb el que hem exposat en punt primer del present informe: -Primerament el lapse temporal que sol·licita és elevat, atès que està sol·licitant un llistat de totes les sol·licituds de llicències dels últims 5 anys. -L'esmentada documentació no consta tota electrònicament, ja que el gestor d'expedients es va

implantar en aquesta corporació en el 2018. Per tant, molta de la documentació que s'hauria d'analitzar està en format paper i implica una recerca important de l'arxiu físic municipal. -Elaborar el llistat que demana la sol·licitant implica la recerca i consulta de aproximadament 720 expedients (extrapolació feta arrel que durant els sis primers mesos del 2021 s'han iniciat 72 expedients electrònics). -La informació que sol·licita no s'extreu d'un únic document sinó dels diversos documents que integren l'expedient per què hi ha dades que s'extreuen de la sol·licitud, altres de la resolució, altres del anàlisis de tot l'expedient com succeeix amb l'estat de l'expedient. A tot el que s'ha exposat s'ha d'afegir la insuficiència de recursos personals de l'Ajuntament de Forallac per tal de poder destinar a una persona de la seva plantilla a preparar tota la documentació sol·licitada, tasca que podria comportar setmanes de feina amb el perjudici que repercutiria a la resta de ciutadans del municipi que veurien una demora en la tramitació dels seus expedients". Així mateix, considera que la sol·licitud és abusiva, en base a les següents consideracions: "en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'art. 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'art. 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pot, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret, sense obtenir un benefici propi (es tracti d'un benefici particular o d'un benefici general inherent a la transparència; per exemple, podria existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència). En el present cas, la persona que presenta l'escrit no és una persona aliena a l'Administració, atès que disposa o ha disposat d'un lloc de treball com a cap d'arxiu a l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat. Per tant, considera aquest Ajuntament que la persona que presenta la sol·licitud és conscient que la seva petició pot generar una situació de col·lapse important, tenint en compte que Forallac té una població de 1700 habitants aprox. i que com a conseqüència la seva plantilla de personal i recursos són reduïts, no disposant de cap tècnic especialista en arxiu ni en dret d'accés a transparència, i sol·licitant l'elaboració d'un llistat amb tota la informació anteriorment referenciada la qual considera aquesta Administració totalment abusiva".

7. El 2 de juliol de 2021 la GAIP trasllada l'informe a la persona reclamant, atorgant-li deu dies per formular al·legacions. No consta resposta.
8. El 5 de juliol de 2021 la GAIP demana l'informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades Personals (APDCAT) previst a l'article 42.8 LTAIPBG i informa a les parts de la corresponent ampliació del termini per resoldre.

9. El 22 de juliol de 2021 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou: "La normativa de protecció de dades no impediria l'accés a un llistat relatiu a les sol·licituds de llicències d'obres majors sol·licitades a l'Ajuntament en els darrers cinc anys i, en particular, al número d'expedient, carrer i número de l'obra, data de sol·licitud de la llicència, tipus d'actuació, titular, estat de tramitació, tipus de resolució i la seva data. Pel que fa a les sol·licituds de llicències ambientals, estaria justificat accedir a la informació sol·licitada, llevat de la identificació de la persona titular quan sigui una persona física". Aquesta conclusió es fonamenta en les següents consideracions: "Cal tenir en compte que, d'acord amb el que preveu el considerant 14, l'RGPD *"no regula el tratamiento de datos personales relativos a personas jurídicas y en particular a empresas constituidas como personas jurídicas, incluido el nombre y la forma de la persona jurídica y sus datos de contacto"*. Conseqüentment, no ha d'haver-hi cap inconvenient des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades en facilitar a l'interessat la informació referida a les persones jurídiques que han sol·licitat llicències d'obres majors i llicències ambientals. (...) Cal diferenciar entre la informació relativa a les llicències d'obres majors, la qual està sotmesa al règim d'accés que preveu l'article 18 de l'LTC, i la informació de les llicències ambientals, regulades a la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats (LPCAA), i que compta amb un règim especial d'accés regulat, principalment, per la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la que es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (en endavant, LAIA). (...) En matèria d'urbanisme, el dret d'accés a la informació té especial rellevància atès el reconeixement de l'acció pública (article 12 del Text refós de la Llei d'urbanisme aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, TRLU), a partir de la qual qualsevol ciutadà o ciutadana pot exigir davant els òrgans administratius i davant la jurisdicció contenciosa administrativa el compliment de la legislació i del planejament urbanístic, exercici que s'ha d'ajustar al que estableixi la legislació aplicable. Conseqüentment, l'acció pública permet a qualsevol persona impugnar els diferents instruments d'ordenació, així com els actes d'aplicació dels mateixos. Les llicències urbanístiques s'han d'atorgar d'acord amb el que estableixen el TRLU, el planejament urbanístic i les ordenances municipals (art. 188 1. TRLU). Al seu torn, l'article 3.2 del Decret 179/1995, de 13 de juny, que regula el Reglament d'obres, activitats i serveis de les entitats locals de Catalunya (ROAS) disposa que *"l'activitat d'intervenció dels ens locals s'ha d'ajustar als principis de legalitat, igualtat, proporcionalitat i congruència amb els motius i els fins que justifiquen la potestat per intervenir, el respecte a la llibertat individual i la menor onerositat per als ciutadans"*. L'article 84.1 del ROAS ja preveu que es doni certa publicitat als acords o les resolucions d'atorgament de les llicències, en disposar que aquests siguin publicats en la forma prevista a la llei i a les ordenances de la corporació, i

exigint, en tot cas, la seva inserció en el tauler d'anuncis i la publicació, quan n'hi hagi, al butlletí informatiu municipal. En aquest context, l'interès públic en el control de la legalitat urbanística, podria justificar l'accés a la identitat de les persones sol·licitants o titulars de les llicències, així com a la informació relativa a l'obra. Sens perjudici de la previsió de l'article 18.2 de l'LTC, segons el qual l'exercici del dret d'accés a la informació pública no es condiona al fet que concorri un interès personal, així com no resta subjecte a la motivació o invocació de cap norma, a partir del que exposa la persona reclamant es dedueix que la finalitat d'accés a la informació relativa a les llicències d'obres majors seria comprovar si s'ajusten a la normativa urbanística. És evident que atorgar l'accés a aquesta informació a la persona reclamant comporta revelar informació personal que pot afectar diferents esferes personals dels afectats, principalment l'esfera social pel que fa a l'allotjament o habitatge, però també és clar que en la mesura que la finalitat de la normativa d'urbanisme és que la ciutadania pugui verificar el compliment de la legislació i del planejament urbanístic, conèixer aquesta informació pot ser necessària per poder exercir l'acció pública reconeguda al TRLU. Atès el que s'ha exposat, des del punt de vista de la normativa de protecció de dades, les previsions normatives en matèria urbanística justificarien conèixer la informació relativa a les sol·licituds de llicències d'obres majors, corresponents als darrers cinc anys, incloent-hi la identificació dels sol·licitants o titulars i la localització de l'obra. (...) En relació amb la regulació de les llicències ambientals, aquesta es troba recollida a l'article 33 i següents de l'LPCAA, i tal com ja s'ha avançat, resta sotmesa al règim del dret d'accés que preveu l'LAIA. L'article 3.1.a) de l'LAIA reconeix als ciutadans el dret d'accedir a la informació ambiental de la qual disposa l'Administració, sense necessitat d'al·legar un interès determinat. En particular, l'article 2.3.c) de l'LAIA inclou dins del terme d'informació ambiental, entre d'altres, *“Las medidas, incluidas las medidas administrativas, como políticas, normas, planes, programas, acuerdos en materia de medio ambiente y actividades que afecten o puedan afectar a los elementos y factores citados en las letras a) y b), así como las actividades o las medidas destinadas a proteger estos elementos”*. (...) A diferència de l'activitat urbanística, la regulació de l'acció pública en assumptes mediambientals queda reservada a les persones jurídiques sense ànim de lucre les quals tinguin entre les finalitats acreditades en els seus estatuts la protecció de medi ambient en general, o d'algun dels seus elements en particular, que s'hagi constituït legalment abans de dos anys abans de l'exercici de l'acció i siguin actius en la consecució de les finalitats previstes als seus estatuts i que la seva activitat es desenvolupi en l'àmbit territorial que resulti afectat per l'actuació, o si escau, l'omissió administrativa que es persegueix (art. 22 i 23 de l'LAIA). En el cas que ens ocupa, a partir de la documentació que consta a l'expedient tramès, no sembla que la persona reclamant exerceixi el dret d'accés a la informació ambiental en representació

d'una persona jurídica sense ànim de lucre, en els termes que s'han exposat. L'article 13 de l'LAIA preveu el règim d'excepcions que l'autoritat pública pot invocar per denegar les sol·licituds d'accés a la informació ambiental. En particular, des de la perspectiva de les dades personals, l'apartat 2, punt f), preveu que les sol·licituds poden ser denegades si la revelació de la informació sol·licitada pot afectar negativament al “[...] *carácter confidencial de los datos personales, tal y como se regulan en la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal, siempre y cuando la persona interesada a quien conciernen no haya consentido en su tratamiento o revelación*” (article 13.2.f). Alhora, cal tenir en compte que l'article 13.4 de l'LAIA exigeix expressament que els motius pels quals es denegui l'accés a la informació ambiental s'interpretin de manera restrictiva, de tal manera que es ponderi en cada cas concret l'interès públic atès amb la seva divulgació amb l'interès atès amb la seva denegació. En el cas que ens ocupa, l'objecte de la reclamació és accedir a informació relativa a les sol·licituds de llicències ambientals adreçades a l'Ajuntament en els darrers cinc anys, en particular, el número d'expedient, localització de l'obra o activitat (carrer i número), data de sol·licitud de la llicència, tipus d'actuació o activitat, titular, estat de tramitació, resolució i la seva data. Atesa la tipologia d'activitat que resten subjectes a sol·licitud de llicència ambiental, d'acord amb l'article 35 de l'LPCAA, en relació amb l'annex II d'aquesta norma, és molt probable que la informació sol·licitada faci referència a persones jurídiques, o si escau a una persona física des de la seva perspectiva professional. En qualsevol cas, no es pot descartar la possibilitat que aquesta informació faci referència a una persona física, en la mesura que l'article 4 de l'LPCAA preveu que el titular de les llicències poden ser tant una persona física com una jurídica. En el cas de les persones físiques, ja que pel que fa a les jurídiques ja s'ha avançat que l'RGPD no els seria d'aplicació, cal tenir en compte que l'article 37 de l'LPCAA regula els diferents tràmits als quals cal sotmetre a les sol·licituds de llicència ambiental, entre els quals cal destacar el tràmit de la informació pública i veïnal, així com el de notificació i comunicació. L'article 41.1 de l'LPCAA preveu que, un cop presentada la sol·licitud i verificada la suficiència i la idoneïtat de l'estudi ambiental, i la resta de documentació presentada, aquesta “[...] *s'ha de sotmetre a informació pública per a un període de trenta dies i, simultàniament, s'ha de sotmetre a informació veïnal en un termini de deu dies. [...]. En tots els casos, en la publicació hi ha constar el dret dels ciutadans a accedir a la informació sobre el procediment concret*”. No obstant això, l'apartat 2 de l'article 41 de l'LPCAA preveu que “*Les dades de la sol·licitud i la documentació que l'acompanyi, emparades pel règim de confidencialitat, s'exceptuen de la informació pública*”. Als efectes del règim de confidencialitat al qual fa referència l'article 41.2 de l'LPCAA, cal tenir en compte l'article 15 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, pel qual: (...) La tramitació de les sol·licituds de llicència ambiental

resta sotmesa a diferents tràmits, com ara el de la informació pública o el de publicació de la resolució que posa fi al procediment, que comporten la publicitat de certes informacions. Ara bé, prenent en consideració la normativa que ha estat exposada, en aquests tràmits és evident la necessitat que les administracions públiques vetllin per la confidencialitat des del punt de vista de les dades personals, entre altres, la informació sotmesa al règim de la normativa de protecció de dades. En aquest sentit, no consta en l'expedient que en el present cas s'hagi aportat el consentiment dels possibles afectats per a que la informació relativa a la seva identitat pugui ésser revelada (article 13.2.f) LAIA). I, sens perjudici que la persona reclamant hagi posat de manifest, en síntesi, que la necessitat de l'accés seria vetllar per la comprovació a la normativa vigent, no s'aprecien elements suficients a partir dels quals entendre quina rellevància tindria conèixer la identificació del titular de la sol·licitud (o del sol·licitant) en relació amb la defensa del dret a un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona i el deure de conservació (art. 3 LAIA) davant l'Ajuntament, atès que la persona reclamant no ostentaria, a priori, la legitimació per exercir l'acció popular en assumptes mediambientals. Així, l'accés a la informació ambiental sol·licitada per la persona reclamant, sempre que faci referència a persones físiques (la informació relativa a persones jurídiques resta fora de l'àmbit de protecció de la legislació de protecció de dades (article 4.1 RGPD)), hauria de limitar-se sobre la base del que preveu l'article 13.2.f) de l'LAIA, és a dir, no estaria justificat conèixer la informació relativa dels titulars de les llicències. En canvi, i atesa la rellevància que pot tenir des del punt de vista ambiental (per exemple des del punt de vista de la contaminació acústica), sí que pot ser rellevant l'emplaçament de l'activitat. Per això, la inclusió d'aquesta informació resultaria justificada, encara que sovint la revelació d'aquesta informació pot permetre conèixer, encara que sigui de manera indirecta, i amb major o menor certesa, la identitat de la persona titular".

10. El 26 de juliol de 2021 la GAIP envia l'informe de l'APDCAT a les parts.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i

concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre l'admissibilitat de la sol·licitud

L'antecedent 6 posa de manifest que el 29 de juny de 2021 l'Ajuntament de Forallac va inadmetre la Reclamació en base a un informe que argumenta detalladament la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració de la informació demanada i el caràcter abusiu de la sol·licitud, pel col·lapse que la seva tramitació podria provocar als serveis municipals; també va considerar que s'hauria produït silenci negatiu a resultes de la manca de resolució expressa en termini.

L'article 29.1.b LTAIPBG estableix que "són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública en els supòsits següents: (...) b) Si per a obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. En aquest cas, es pot donar la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant". Les consideracions concretes de l'informe municipal reproduïdes a l'antecedent 6 acrediten convincentment la concurrència de diversos indicis de necessitat d'una tasca complexa per elaborar la informació sol·licitada, com és la necessitat de cercar la informació a diversos arxius, d'extreure i interpretar les dades sol·licitades de diversos documents, així com l'elevat nombre d'expedients afectats, especialment si hom té en compte els escassos recursos humans amb què compta l'Ajuntament.

En canvi, si bé l'informe municipal fonamenta adequadament la possibilitat d'aplicar l'abús de dret com a causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds en els articles 111-7 del Codi Civil de Catalunya i 7 del Codi Civil espanyol, no acaba d'acreditar l'efectivitat dels indicis que podrien justificar la seva concurrència.

L'informe municipal ha estat notificat a la persona reclamant, a qui s'ha donat 10 dies per formular al·legacions en defensa dels seus drets i interessos, i no n'ha formulat cap.

Per una altra banda, la GAIP ve interpretant que els eventuais efectes de la concurrència d'una causa d'inadmissibilitat no es poden oposar als de l'estimació presumpta de la sol·licitud concernida, que té lloc al mes de la seva presentació, segons els articles 33 i 35 LTAIPBG, de manera que si dins del mes de què disposa l'Administració per resoldre la sol·licitud no ha notificat a la persona sol·licitant la seva inadmissió, prevalen els efectes del silenci administratiu positiu; en aquest sentit, l'article 64 del Decret 18/2021 es fa ressò de la interpretació indicada de la GAIP i requereix que l'eventual inadmissió de la sol·licitud s'ha de notificar dins del termini per resoldre. En aquest cas l'Ajuntament hauria ultrapassat amplament el termini per resoldre, ja que la sol·licitud és presentada el 2 de maig i la resolució d'inadmissió no és adoptada fins el 29 de juny.

Nogensmenys, també s'ha de tenir en compte que l'Ajuntament invoca la producció de silenci administratiu negatiu. L'article 35.2 LTAIPBG preveu que, malgrat la regla general del silenci

administratiu negatiu davant de la resolució en termini de les sol·licituds d'accés a la informació pública, "no es pot adquirir per silenci administratiu el dret d'accés si concorre algun dels límits establerts per aquesta o altres lleis per a tenir accés a la informació pública". En aquest cas concorre a la informació sol·licitada el límit de la protecció de les dades personals, que hauria de ser degudament avaluat i ponderat abans de determinar si ha de prevaler el límit o el dret d'accés i, en última instància, si la persona reclamant té dret a tota la informació sol·licitada. Degut a la concurrència d'aquest límit, els efectes de la manca de resolució administrativa en termini no són els ordinaris de l'estimació presumpta de la sol·licitud, sinó els de la seva desestimació presumpta. Segons l'article 24.3 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú (LPAC), "l'obligació de dictar resolució expressa a què es refereix l'apartat primer de l'article 21 se subjectarà a el següent règim: a) En els casos d'estimació per silenci administratiu, la resolució expressa posterior a la producció de l'acte només podrà dictar si és confirmatòria d'ell mateix. b) En els casos de desestimació per silenci administratiu, la resolució expressa posterior al venciment del termini s'adoptarà per l'Administració sense cap vinculació a el sentit del silenci".

En conseqüència, la concurrència de límits legals al dret d'accés a la informació pública, vist allò establert per l'article 35.2 LTAIPBG, possibilita que l'Administració pugui resoldre vàlidament de forma extemporània, sense vinculació al sentit positiu del silenci. Per tant, no hi ha en aquest cas una estimació presumpta que hagi de prevaler damunt de la concurrència de la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.b LTAIPBG (necessitat d'una tasca complexa d'elaboració).

En atenció a les anteriors consideracions, és procedent declarar la validesa jurídica de la inadmissió de la sol·licitud d'informació per part de l'Ajuntament de Forellac i, en conseqüència, desestimar la Reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 30 de juliol de 2021, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 559/2021 perquè la inadmissió de la sol·licitud de la que deriva és adequada a l'ordenament jurídic.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 559/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Per substitució

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.